

De ce nu pot gasi persoana potrivita?

Nota: Text preluat si tradus din cartea: „Cum sa gasesti o relatie stabila”, de Richard Gosse (1991). Textul se refera la realitatile din SUA.

Sunt milioane de oameni singuri si descurajati în aceasta tara. Barbati sau femei, refrenul este acelasi: „Unde sunt femeile singure?”, „Unde sunt barbatii singuri?”. Ambele sexe par la fel de convinse ca exista o uriasa criza în materie de „singles” de sex opus.

În mod evident, nu pot avea dreptate ambele parti. Realitatea este ca sunt peste 64 de milioane de „singles” peste 18 ani pe tot cuprinsul Statelor Unite. În momentul în care cititi aceste rânduri, milioane de barbati si femei spera sa întâlneasca pe cineva pentru o relatie stabila, bazata pe iubire. Atunci de ce este asa de dificil sa întâlnești persoana potrivita?

O explicatie sociologica vehiculata în prezent ne spune ca traim într-o societate urbanizata si impersonala, care ne face sa ne simțim izolati unii fata de ceilalti. În „zilele bune” era usor sa întâlnești oameni. Cei mai multi locuiau în orase mici, unde fiecare cunostea pe fiecare, toti mergeau la aceleasi scoli, locuri de joaca, biserici sau petreceri. Chiar si în orasele mari era usor sa întâlnești oameni, deoarece cu totii faceau parte dintr-un acelasi cartier. Oamenii se cunosteau si se salutau pe strada. Ei de obicei se îndragosteau, se casatoreau si cresteau copiii în aceeași zona sau localitate.

În zilele noastre simțul vecinatatii – al apartenentei la o zona – aproape ca a disparut. Un studiu facut într-o zona din sudul orasului Chicago a aratat ca cei ce locuiau acolo au mai degraba prieteni într-o alta zona a orasului decât în cea în care locuiesc. Aproape jumătate nu au deloc prieteni în zona în care locuiesc! Autorii studiului au concluzionat ca respectiva zona este de fapt un simplu dormitor pentru cei care locuiesc acolo.

Izolarea sociala este în mod cert un raspuns plauzibil la întrebarea „de ce e asa de greu sa întâlnești oameni”, dar nu poate sa justifice problema care pare a fi esentiala – de ce oamenii sunt atât de selectivi. Nathaniel Branden, în cartea „Psihologia Iubirii”, spune ca iubirea romantica a fost un ideal foarte rar în lume, ca si în Statele Unite, pâna acum câteva zeci de ani. Oamenii nu se casatoreau din dragoste, ci mai degraba doar pentru a avea copii sau din motive economice. Divortul era un pacat capital, iar cei care divortau erau priviti ca niste oameni imorali, un pericol pentru societatea acelor vremuri. Femeia trebuia sa ramâna cu barbatul ei indiferent de problemele pe care le avea cu el – batai, alcoolism sau daca era impotent. Un barbat care își lasa sotia pentru o femeie mai tânara era privit cu dispret si era pedepsit sever prin legile care reglementau pensiile alimentare.

Americanii de astazi privesc casatoria ca un mod de a fi fericiti, nu ca un scop în sine. Stiind prea bine statisticile legate de divorturi, ei sunt mult mai selectivi în privinta persoanei cu care se vor casatori. Ei asteapta sa gaseasca „Domnisoara” sau „Domnul” Perfectiune. Foarte putini se potrivesc însa cu idealul lor romantic.

O parte din problema o reprezinta filmele de la Hollywood. Barbati se uita la un film sau la un show de televiziune si vad o Farrah Fawcett sau o Jane Fonda. Rezultatul e ca 95% dintre barbati par sa caute acel 5% dintre femei, reprezentat de cele frumoase si subtiri.

Daca sunteti o femeie, rezistati tentatiei de a va simti mai bine pentru ca sunteti mai putin preocupate de atractivitatea fizica a partenerului decât barbatii. Treceti peste asteptarile dumneavoastra superficiale. Cele mai multe femei pe care le-am intervievat au prejudecati legate de barbatii care nu au un salariu mare si o slujba „cu nume”. Când am lucrat la o agentie matrimoniala am avut ocazia sa vorbesc foarte frecvent cu femei care au acceptat sa se iasa cu un doctor sau cu un avocat, dar au refuzat un portar sau un sofer de camion.

Femeile par a fi mai putin preocupate de aspectul fizic al partenerului decât barbatii, dar asta nu înseamna ca acest aspect este ne semnificativ. Femeile își doresc un prieten care sa arate bine în acelasi raport de forte cu barbatii care își doresc o prietena frumoasa. Tristetea e ca doar un foarte mic procent dintre „singles” arata ca în Playboy sau ca la televizor. De fapt chiar si fotomodelele sau actorii nu arata în realitate în modul în care îi vedem la televizor sau în reviste. Chiar si Cocosatul de la Notre Dame ar arata bine cu machiajul, hainele si coafura potrivite, fara a pune la socoteala retusarea pozelor sau unghiurile din care se face filmarea. Persoanele „super” pe care le vedem uneori pe strada probabil ca au deja o coada lunga de admiratori / admiratoare în spatel lor. Pentru a avea succes la astfel de persoane trebuie sa fiti si voi la fel de frumosi / frumoase, sau sa aveti ceva special (de genul 1 milion \$ US).

Dar hai sa presupunem ca întâlniti perechea visurilor voastre, fotomodelul pe care vi-l doreati de atât de mult timp. Nu toate lucrurile vor merge bine, si James a descoperit asta pe pielea lui: „M-am simtit extrem de norocos când am început sa ma întâlnesc cu Barbara. Ea era ca în visurile oricarii barbat: avea o fata frumoasa, era înalta, avea parul lung si negru, picioare lungi si subtiri. În prima noapte când am fost cu ea în intimitate am crezut ca am murit si am ajuns în rai!”

„Mi-a luat cam o luna sa îmi dau seama de cruda realitate. Am început sa îmi dau seama cât de îngâmfaata era. Nu sunt împotriva respectului de sine, dar ea avea ceva cu totul diferit. Ea credea ca toata lumea trebuie sa îi satisfaca mofturile tocmai fiindca e frumoasa. Însa nu am dreptul de a ma plânge – dupa toate astea nu Barbara s-a schimbat, ci eu. Pozitia de admirator al ei m-a obosit. Am început sa ma simt folosit de catre ea, nu neaparat dpdv financiar, dar si în alte moduri. Relatia noastra nu a evoluat niciodata de la provocarea oferita de cucerirea celuiilalt la bucuriile intimitatii. Aceste lucruri vin numai de la o relatie egala”

„Celalalt lucru care m-a cuprins a fost plictiseala. Barbara nu avea prea multa personalitate. Ea nu era proasta, avea chiar un IQ peste medie, dar nu era spirituala si nici nu avea talentul de a conversa. Dupa o vreme ea a devenit pentru mine un fel de simbol al pozitiei în societate, si de asemenea un fel de obiect sexual, însa a încetat sa mai fie stimulanta sau provocatoare pentru mine. Acum ma întâlnesc cu o fata care nu este nici macar pe jumătate atât de superba precum era Barbara, dar e OK. Cred ca zicala legata de frumuseti, cum ca se opreste de obicei cum treci de piele este adevarata.”

Aveti grija sa nu interpretati gresit experienta lui James. Oamenii frumosi nu sunt toti îngâmfaati sau plicticosi. Însa nu uitati ca avem cu totii defecte, precum avem si calitati. Oamenii mai putin atractivi dpdv fizic de multe ori compenseaza cu alte calitati.

Richard Gosse